

Afsprakennota Vrijtijds participatie 2016-2020

<p style="text-align: center;">LOKALE AFSPRAKENNOTA VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE (VGC) INZAKE ARTIKEL 19 VAN HET UITVOERINGSBESLUIT HOUDENDE FLANKERENDE EN STIMULERENDE MAATREGELEN TER BEVORDERING VAN DE PARTICIPATIE IN CULTUUR, JEUGDWERK EN SPORT</p>
--

Via artikel 22 van het Participatiedecreet kunnen alle steden en gemeenten in Vlaanderen en de VGC een Lokale Afsprakennota indienen voor de bevordering van vrijtijds participatie van mensen in armoede.

Artikel 19 van het uitvoeringsbesluit bepaalt:

‘ Vanuit de overweging dat de subsidieaanvraag niet mag leiden tot bijkomende administratieve lasten die niet evenredig zijn met het beoogde doel, kan de gemeente, het samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie de afsprakennota zeer beknopt houden en beperken tot de hoofdlijnen.

§2. De afsprakennota beschrijft op kernachtige wijze:

1° op welke manier de gemeente, het samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie de subsidies zal aanwenden voor de financiering van de deelname door personen in armoede aan vrijtijdsinitiatieven, -activiteiten en –verenigingen, en voor de ondersteuning en financiering van social-profit initiatieven van of voor personen in armoede op sportief, jeugdwerk- of cultureel vlak;

2° welke partners op welke manier werden betrokken bij de opmaak van de nota en betrokken zullen worden bij de voortgangscontrole en uitvoering.’

Dit is de derde maal dat de VGC een afsprakennota indient. De afsprakennota wordt bij de Vlaamse Overheid ingediend uiterlijk op 1 oktober. Bij goedkeuring kan de afsprakennota uitgevoerd worden in de periode 2016-2020. Elk jaar moet een verantwoordingsnota opgesteld worden die de gerealiseerde uitgaven beschrijft.

Het principe van cofinanciering blijft ook tijdens de volgende periode toegepast. Aan de VGC wordt gevraagd een bedrag in te brengen dat minstens hetzelfde is dan de jaarlijkse subsidie van de Vlaamse Regering. Voor de periode 2016-2020 voorziet de Vlaamse Regering in een trekkingsrecht van 99.000 EUR (niet-geïndexeerd bedrag). Het totaalbedrag kan rechtstreeks besteed worden aan zowel de financiering van de deelname aan vrijtijdsactiviteiten van mensen in armoede, met inbegrip van lidgeld en noodzakelijke benodigdheden, als aan de ondersteuning en financiering van social-profit initiatieven (sport, jeugdwerk of cultuur) van of voor mensen in armoede.

De lokale afsprakennota biedt de mogelijkheid om vanuit een sectoroverschrijdende benadering vrijtijds participatie voor mensen in armoede op een structurele en duurzame manier te verankeren. Van de alle partners wordt verwacht dat zij hiervoor kwaliteitsvolle processen opstarten of verderzetten. Van cruciaal belang is de samenwerking tussen alle betrokken partners en de dialoog met mensen in armoede.

De lokale afsprakennota kan op deze wijze de afstemming tussen de verschillende partners, een gedeelde visie en gemeenschappelijke acties alsook een groter draagvlak bewerkstelligen.

1. Situering van beleid

In het voorjaar 2014 heeft het College een visietekst armoedebestrijding goedgekeurd waarin staat dat de VGC als overheid haar verantwoordelijkheid wil opnemen op het vlak van armoedebestrijding en zo voor het Nederlandstalige Brusselse werkveld een voortrekkersrol wil spelen.

In het bestuursakkoord van de huidige legislatuur en in de beleidsnota van Cultuur, Jeugd en Sport wordt deze visie bevestigd en onderschrijft het beleid de noodzaak van een toegankelijk aanbod voor iedereen met specifieke aandacht voor personen in armoede. Het college streeft naar een maximale deelname aan cultuur en vrijetijd en wil dit ook verbinden aan een nieuw armoedebeleid waarbij er integraal en geïntegreerd nagedacht wordt over maatregelen om mensen in armoede meer en beter te betrekken bij het beleid en de stedelijke samenleving. Recent zijn er een aantal beleidsbeslissingen bij de verschillende regionale overheden die deze aandacht voor armoede en toegankelijkheid uitdragen. Zo biedt het protocolakkoord gesloten tussen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Colleges van de drie Brusselse Gemeenschapscommissies voor een gezamenlijk beleid inzake de strijd tegen armoede en sociale ongelijkheid, een nieuw kader waarbinnen ook het College van de VGC strategische keuzes heeft vooropgesteld inzake vrijetijdsparticipatie.

Ook nog zal in 2015 een armoedetoets uitgewerkt worden door de VGC in samenwerking met het Brussels Platform Armoede.

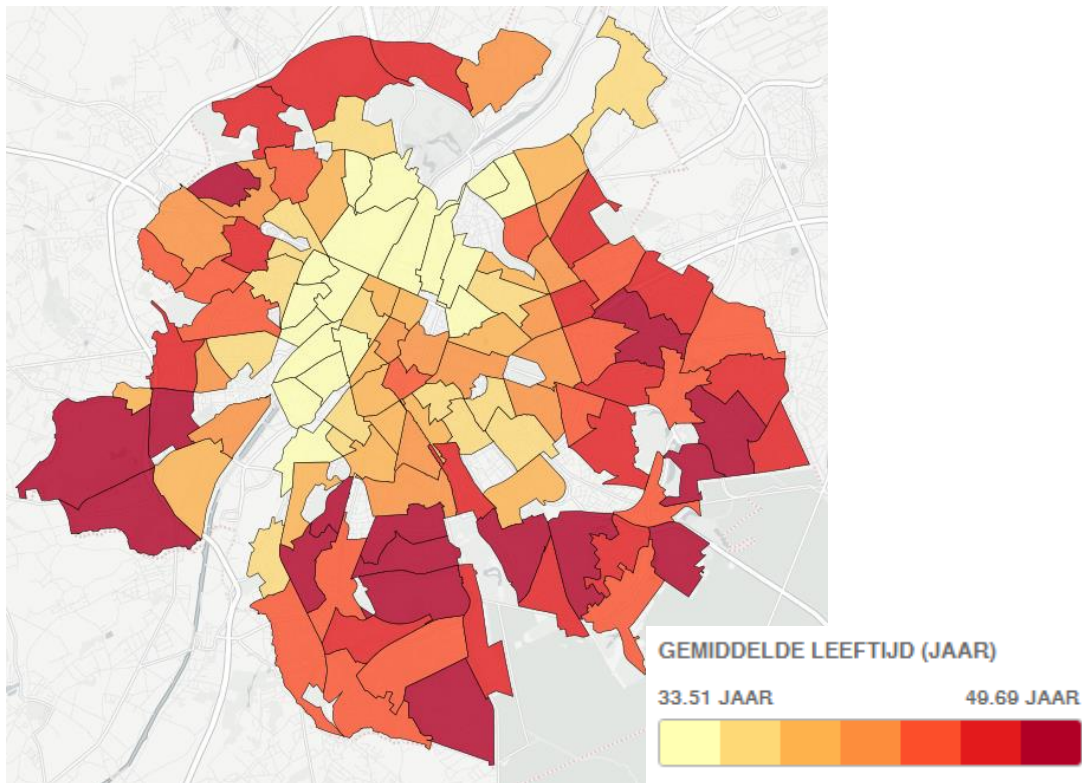
De Lokale Afsprakennota is een instrument van het beleid van de Algemene Directie Cultuur, Jeugd en Sport om in een holistisch kader maatregelen te nemen ter bestrijding van drempels voor vrijetijdsparticipatie voor mensen in armoede. Armoede wordt begrepen als “ [...] *een netwerk van sociale uitsluitingen dat zich uitstrekt over meerdere gebieden van het individuele en collectieve bestaan. Het scheidt de armen van de algemeen aanvaarde leefpatronen van de samenleving. Deze kloof kunnen ze niet op eigen kracht overbruggen.*” (Vranken, 2009:40).

2. Beknopte sociaal-economische omgevingsanalyse en afbakening doelgroep

De Brusselse bevolking is de laatste jaren sterk geëvolueerd. Een verstrekkende sociaal-economische dualisering gaat er gepaard met een zeer aanwezige superdiversiteit, en dit alles gevat in een complex institutioneel kader.

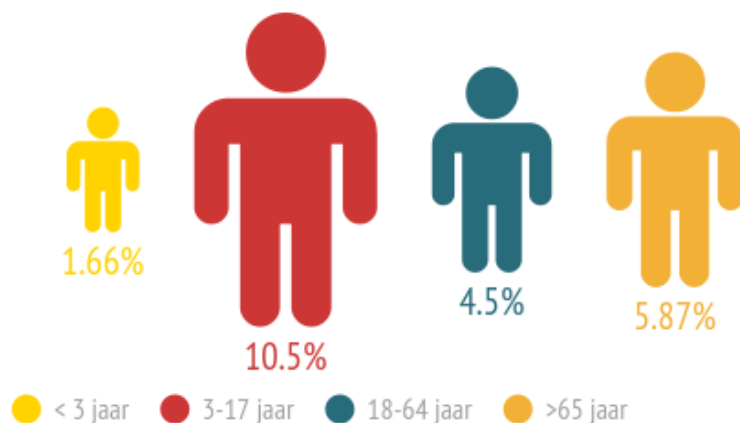
In het Brussels hoofdstedelijk gewest manifesteert armoede zich met een reële, nog steeds stijgende aanwezigheid. Recente cijfers spreken van 1 Brusselaar op 3 die een inkomen heeft onder de armoededrempel. Daarmee staat de stedelijke samenleving in Brussel stevig onder druk.

Daarnaast is Brussel vandaag een jonge en multiculturele stad. Zowel de verjonging als de internationalisering zijn tendensen die de laatste tien jaren sterk toenamen én die bovendien met elkaar gecorreleerd zijn. Het is vooral het dichtbevolkte centrum van Brussel waar de meeste jonge mensen en de meeste buitenlanders wonen. De helft van de Brusselaars (50.6%) is 35 jaar of jonger. Figuur 1 toont dat vooral het centrum van Brussel en de kanaalzone een groot aandeel jonge mensen kent. De gemiddelde leeftijd stijgt naarmate men meer naar de rand toegaat.

Figuur 1. Gemiddelde leeftijd in Brussel op wijkniveau (Bron: BISA, 2013). De blinde vlekken op de kaart zijn wijken waarover geen detailinformatie beschikbaar is.

Dat de verjonging van Brussel zich bovendien op korte termijn nog zal verder zetten, wordt duidelijk in figuur 2. Hoewel de groei van de allerkleinste groep (3 jaar en jonger) beperkt blijft, zal vooral het aandeel kinderen en jongeren tot 18 jaar sterk toenemen. Zowel de 18- tot 64- jarigen als de 65-plussers kennen een meer gematigde groei.

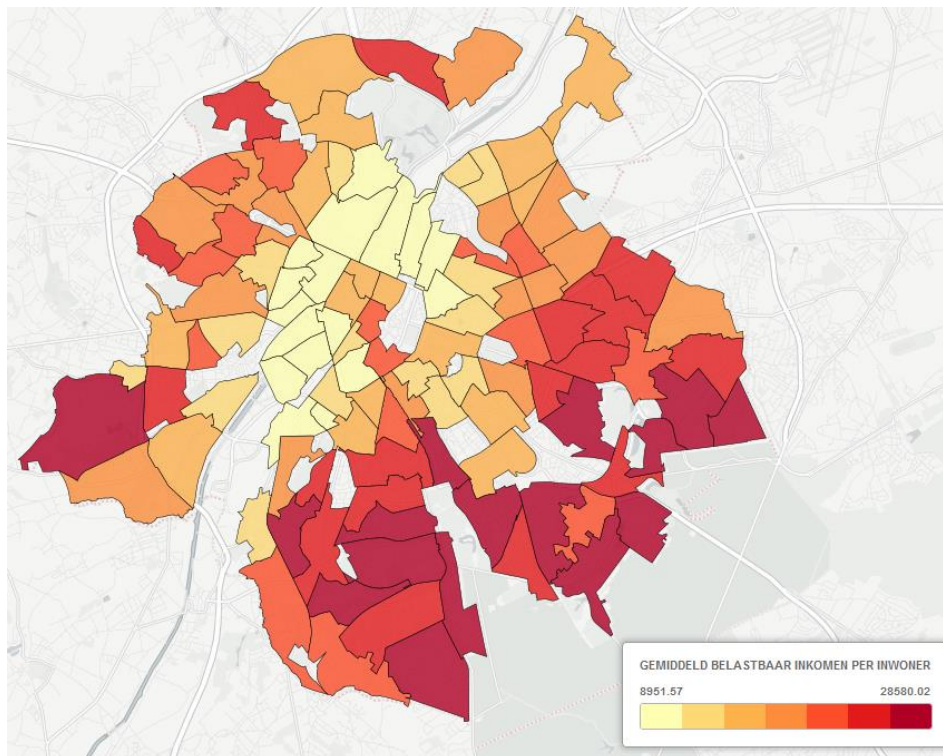
Figuur 2. Verwachte toename van verschillende leeftijdsgroepen tussen 2015 en 2020 (%) (Bron: BISA, 2014)

Verskillende eerdere becijferingen en onderzoek brachten reeds aan het licht dat de vergrijzing in Brussel door de jaren heen afnam (zie bv. Pelfrene, 2009). Iets meer dan 13% van de Brusselse bevolking is nu ouder dan 65 jaar. Echter, de zogenaamde ‘verzilveringsgraad’ onder de senioren daalde niet. Integendeel, het aantal zeer oude mensen (80+), van wie de zorgnoden het grootst zijn, nam in verhouding lichtjes toe. De verzilveringsgraad steeg tussen 2002 en 2010 met iets minder dan 3%, en bleef sindsdien ongeveer gelijk.

Het multiculturele karakter van Brussel wordt ook steeds duidelijker. In 2014 hadden in totaal 385.381 (officiële) Brusselse inwoners een andere dan de Belgische nationaliteit, dit komt neer op 33% van de Brusselse bevolking. Het percentage inwoners zonder de Belgische nationaliteit ligt in Brussel zeer veel hoger dan in Antwerpen (iets meer dan 20%) en in Gent (13%), hoewel deze twee Vlaamse steden algemeen evenzeer als multicultureel worden beschouwd. Vooral het aantal Brusselaars zonder Belgische nationaliteit nam de laatste jaren sterk toe. Bijvoorbeeld: op een tijdspanne van tien jaar (van 2004 tot 2014) nam het aantal Brusselaars zonder de Belgische nationaliteit met 16.3% toe.

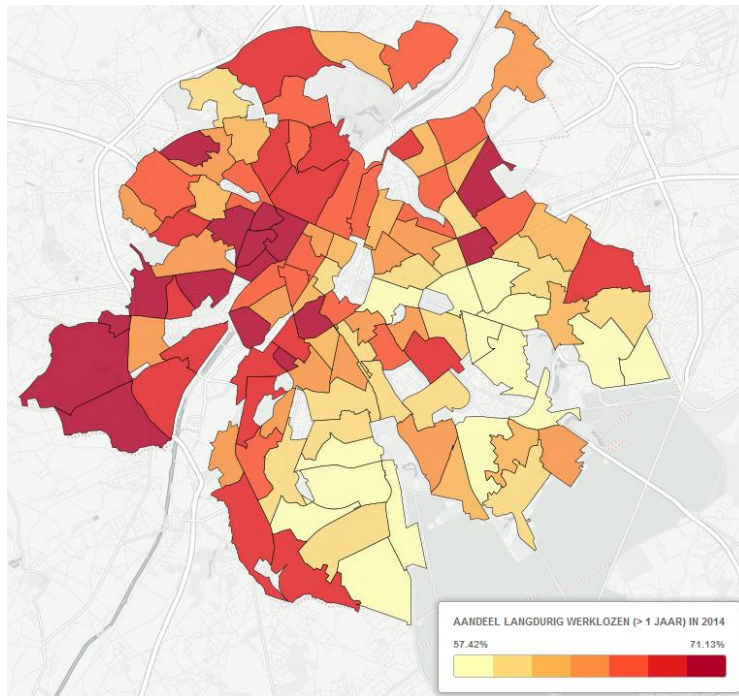
Toch bieden nationaliteitsgegevens slechts een oppervlakkige indicatie van het aantal personen met een (recente) migratie-achtergrond. Veel inwijkelingen verwerven na een tijd immers de Belgische nationaliteit. Wie enkel nationaliteit bekijkt om herkomst te beschrijven, zal dan ook komen tot een onderschatting van de actuele multiculturaliteit. Wanneer wordt gekeken naar het geboorteland van de Brusselaars, kan worden vastgesteld dat het bevolkingsaandeel afkomstig uit het buitenland nog veel hoger ligt. Zo blijkt bijvoorbeeld dat in 2011 bijna de helft van de Brusselaars (42.39%) niet in België was geboren (Census, 2011). Een ander recent fenomeen is de toename van het aantal nieuwkomers. Op 1 januari 2014 telde het gewest meer dan 100.000 nieuwkomers (mensen die niet langer dan 3 jaar in Brussel wonen). De internationale oriëntatie alsook de diversiteit (in achtergrond) van de Brusselaars, maakt dat Brussel zich als stad een unieke identiteit aanmeet, die wordt beïnvloed vanuit de vier windhoeken en zich ook uit in een grotere meertaligheid.

Inzake inkomen zijn er een aantal opvallende kenmerken binnen Brussel te beschrijven. Het jaarlijks gemiddeld belastbaar inkomen per inwoner in Brussel bedroeg 13 312 EUR in 2012. Dit ligt lager dan het gemiddeld belastbaar inkomen in Antwerpen (14 843 EUR) en Gent (17 189 EUR) in datzelfde jaar (BRIO, 2012). Ook voor deze indicator bestaan er in Brussel weer sterke plaatsgebonden verschillen, deze worden gevisualiseerd in figuur 3. Het gemiddelde inkomen per inwoner is het hoogst in Watermaal-Bosvoorde, nl. 19 131 EUR per jaar. Dit is meer dan dubbel zo hoog als het gemiddeld inkomen per inwoner in Sint-Joost-ten-Node, dat met 8 424 EUR het laagste gemiddeld belastbaar inkomen per inwoner kent (BRIO, 2012). De dualisering is ook geografisch heel sterk.

Figuur 3. Jaarlijks gemiddeld belastbaar inkomen per inwoner per wijk (bron: BISA, 2012). De blinde vlekken op de kaart zijn wijken waarover geen detailinformatie beschikbaar is.

In 2014 was 64% van het totaal aantal werkzoekenden al meer dan 1 jaar werkloos (BISA, 2014), tegenover 48% van de Antwerpse en 45% van de Gentse werklozen (Antwerpen buurtmonitor en Gent buurtmonitor, 2014). Wanneer de langdurige werkloosheid op kaart wordt geplaatst, ziet men dat deze het grootst is in het westen van Brussel.

Figuur 20. Aandeel langdurig werklozen (>1 jaar) ten opzichte van het totale aantal werklozen (bron: BISA, 2014). De blinde vlekken op de kaart zijn wijken waarover geen detailinformatie beschikbaar is.

Gezien de eerder hoge langdurige werkloosheidsgraad is het tot slot niet erg verrassend dat in 2014 bijna een vijfde van de beroepsactieve Brusselaars een uitkering blijkt te ontvangen. Bovendien kan in het kader van de woonsituatie van de Brusselaars nog worden aangehaald dat volgens de laatste telling van La Strada (Steunpunt thuislozenzorg Brussel), die plaatsvond op 6 november 2014, in totaal 2603 dak- en thuisloze mensen en mensen in ontoereikende huisvesting (bv. in kraakpanden) werden geteld. Een vijfde van hen was minderjarig. Brussel kent dus een groot aantal thuis- en daklozen.

Uit deze beknopte beschrijving blijkt duidelijk dat Brussel belangrijke uitdagingen kent inzake de bestrijding van armoede. Op basis van de bovengenoemde cijfers en het overleg met de verenigingen waar armen het woord nemen en de stuurgroep wordt geadviseerd om de acties van de Lokale afsprakennota prioritair te richten op de vrijetijdbesteding van kinderen en jongeren en hun gezinnen en de oudere senior in financiële armoede.

Tevens zijn de grote aanwezigheid en precare situatie van de vele nieuwkomers in Brussel argumenten om ook hen expliciet mee te nemen in de voorgestelde acties.

3. Vrijetijd en Participatie

Het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport benadrukt in haar missie dat vrijetijdsbeleving en –deelname een essentiële meerwaarde bieden voor ieders levenskwaliteit en voor de samenleving als geheel. Deelname sterkt mensen als individu en levert vaardigheden en

contexten op om mede-eigenaar te zijn van onze boeiende maar complexe samenleving. De eigen mentale en fysieke gezondheid wordt verbeterd, de eigen leefwereld wordt verbreed, zelfontplooiing gestimuleerd. Cultuur-, jeugd- en sportbeleid is een positief, inclusief en innovatief beleid bij uitstek, dat een antwoord wil bieden op de vele uitdagingen waarmee dit gewest geconfronteerd wordt.

Deze missie benadrukt de relevantie van cultuur, jeugd en sport voor zowel burgers, hun verenigingen als de samenleving als geheel. Het beleid daaromtrent wil vooral offensief zijn (vertrekken van uit kansen en niet vanuit een deficit), wil iedereen insluiten en alert zijn voor nieuwe ontwikkelingen.

De lokale afsprakennota van de Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft tijdens de voorbije periode (2009-2015) stappen vooruit gezet voor een integrale, sectoroverschrijdende aanpak met o.m. de transitie van de cultuurwaardebon naar de introductie van een nieuwe vrijetijdspas, de UiTPAS van Vlaanderen, in Brussel Paspardoe. Een aantal organisaties kwamen tijdens de voorbije periode op de voorgrond en konden mee dankzij de participatienota verder hun expertise uitbouwen en een duurzamere werking ter ondersteuning van vrijetijdsparticipatie ontwikkelen. Een aantal flankerende maatregelen zoals de begeleidende programma's van o.m. Lasso, Globe Aroma en Buurtsport hebben personen in armoede toegeleid naar bestaand aanbod. De dialoog met het Brussels Platform Armoede werd in dit traject ook gevoelig versterkt. Met verschillende verenigingen waar armen het woord nemen en met intermediaire verenigingen werden samen trajecten ontwikkeld voor een aanbod op maat en voor de deelname aan het bestaande sport, cultuur en jeugd aanbod.

Vrije tijd is een sociaal grondrecht, wat betekent dat het ingebed is in een maatschappelijke realiteit. Om dit grondrecht te kunnen garanderen is een geïntegreerde aanpak noodzakelijk en zijn beleidsoverschrijdende maatregelen noodzakelijk.

Rekening houdend met het decretale kader van het Participatiedecreet worden de doelstellingen van de lokale Afsprakennota ook afgestemd op de strategische keuzes van de VGC voor de opmaak van de Brusselse Beleidsnota Strijd tegen armoede en sociale ongelijkheden 2014-2019.

4. Doelstellingen van de afsprakennota 2016-2020

Vanuit de aanbodzijde bekeken biedt Brussel aan zijn inwoners en bezoekers een rijk pallet aan vrijetijdsactiviteiten. Zo worden er op de vrijetijdsdatabank van Visit Brussels jaarlijks meer dan 100.000 evenementen geregistreerd. Doorheen het gewest zijn er talrijke en diverse musea, theaters, feestlocaties en infrastructuren voor artistieke en sociaal-culturele activiteiten gevestigd. Toch vindt men de sociaal-economische en culturele opdeling van de stedelijke samenleving ook vaak terug in de participatie aan dit aanbod van vrijetijdsbestedingen en voorstellingen. Vele instellingen kunnen bogen op een trouw publiek maar nieuw publiek vindt moeilijk aansluiting bij het aanbod. Dit geldt in hoge mate voor de mensen in kansarmoede. Deze mensen duiken niet spontaan op in de zalen en in het verenigingsleven van deze stad. Zij ondervinden vele drempels om aansluiting te vinden bij het rijke en diverse aanbod. Vaak ook omdat de aansluiting bij hun leefwereld zowel inhoudelijk als praktisch onbestaande is.

Vanuit de vaststelling dat een integraal en geïntegreerd beleid meer kennis van elkaars leefwereld en regelgeving noodzakelijk is blijft het aangewezen om op regelmatige wijze ontmoeting en kennisdeling te organiseren tussen de sectoren. Dit is ook nodig om een

coherent verhaal te ontwikkelen zodat de samenstellende delen meer op elkaar ingrijpen en elkaar versterken.

Meer coherentie in de maatregelen en een geïntegreerd platform om deze aanpak te verwezenlijken is noodzakelijk om een gezicht te geven en herkenning te bewerkstelligen bij zowel de bemiddelaars, intermediairen als het eigenlijke doelpubliek.

De financiële drempel is groot voor vele gezinnen en personen in armoede zodat het werken aan een betaalbaar aanbod voor elke belangstellende een belangrijke actie een noodzaak blijft. Ons eigen aanbod in cultuur, jeugd en sport hanteert een laagdrempelige prijszetting met aandacht voor mensen in armoede. In 2014 werd de vrijetijdskaart PAsPARTOE in Brussel geïntroduceerd. De vrijetijdspas is geschoeid op de leest van UiTPAS en sluit dus naadloos aan bij het beleid van de Vlaamse Overheid inzake een inclusief instrument ter bevordering van participatie aan vrije tijd voor iedereen, met specifieke aandacht voor mensen in kansarmoede. Een laagdrempelige verspreiding van Paspartoe met toegankelijke balies, dichtbij de mensen, is vereist voor een succesvolle doorontwikkeling. Ingrepen op de gebruiksvriendelijkheid van de kaart blijven nodig.

De verdere ontwikkeling van Paspartoe/UiTPAS in Brussel blijft dus de belangrijkste hefboom om de doelstelling betaalbaarheid van het aanbod, te bereiken. Deze inclusieve kaart biedt vele mogelijkheden tot een heldere communicatie, duidelijke prijszetting en gedifferentieerd aanbod. Afstemming met andere kortingsystemen blijft eveneens een aandachtspunt.

Naast individuele deelname blijft participeren in groep een grote drempelverlagende kracht hebben voor vele mensen in kansarmoede. De drempels die moeten overwonnen worden zijn dikwijls zo complex en een groepsbegeleiding is vaak de eerste stap om toch de mensen in beweging te brengen.

Daarom blijft ook het versterken van de groepsdynamiek met de begeleiding van groepen als een belangrijke methodiek om mensen tot reïntegratie te bewegen, aangewezen. In de verschillende sectoren van cultuur, jeugd en sport zijn er intermediaire organisaties die hierop duurzaam inzetten (o.a. Lasso, Buurtsport, D'Broej, Globe Aroma). Ook de eigen diensten van de Algemene directie hebben een traditie om groepen te begeleiden en individuen toe te leiden naar activiteiten. Specifiek en vraaggestuurd aanbod blijft daarbij een goede methodiek. Immers de drempels zijn zo talrijk dat een naadloze aansluiting bij het bestaande aanbod vaak niet mogelijk blijkt. Luisteren naar de noden en wensen van de doelgroep zelf en van daaruit een aanbod opbouwen is gewenst, niet alleen om de vrijetijdsbeleving zelf maar ook als middel tot empowerment van de doelgroep. Deze maatregelen die vaak in de schoot van de vereniging of zeer dicht bij de mensen in armoede worden aangeboden zijn volwaardige en kwalitatieve activiteiten en zij kunnen een brugfunctie hebben naar andere activiteiten die via de algemene kanalen worden aangeboden.

Vaak helpen ook beperkte of punctuele tegemoetkomingen in het slechten van praktische drempels om een deelname mogelijk te maken. De informatie hierover bereikt de doelgroep vaak gefragmenteerd en onvolledig. Het ingrijpen op randvoorwaarden en/of betere informatiedoorstroming kunnen de aansluiting bij het aanbod voor de persoon in armoede mogelijk maken en lacunes bloot leggen.

Flankerende maatregelen en trajectmatige methodieken zorgen voor meer duurzame inschakeling en interessebevordering bij de mensen in kansarmoede.

De grote aanwezigheid van kinderen in armoede en preciaire gezinssituaties (veel eenoudergezinnen) maken dat er een accent nodig is om de nieuwste generatie kansen te

geven tot ontplooiing in sport-en cultuurbeleving. Tezelfdertijd zien we ook een grote verzilveringsgraad bij de senioren. In een stedelijke omgeving ontbreekt het vaak aan mantelzorg en zijn de zorgvragen zo talrijk dat het aspect vrijetijdsbeleving erin ondergesneeuwd geraakt. Nochtans blijven ontmoeting en samen vrije tijd beleven essentieel deel uitmaken van een gezonde leefomgeving en dit tot hoge leeftijd.

De recente vluchtelingen crisis drukt ons eens te meer met de neus op de feiten. In het Brussels hoofdstedelijk gewest komen er dagelijks vele nieuwkomers en ontheemden toe. De grote instroom en aantrekkingskracht van de stad op deze personen nopen tot specifieke begeleiding op maat van deze mensen.

Inzetten op dialoog, overleg en samenwerking over de beleidssectoren heen wordt verdergezet in studiedagen, co-creatie projecten, vormingsmomenten. Zicht krijgen op de drempels veronderstelt dialoog. De wederzijdse kennis van elkaar werkveld blijft vaak nog te beperkt. Daarom blijft het verwerven van terreinkennis, het stellen van onderzoeksvragen en ook het delen van inzichten een belangrijke actie binnen de lokale afsprakennota.

De uitvoering van de lokale afsprakennota wordt toevertrouwd aan een stuurgroep. Deze stuurgroep bestaat uit vertegenwoordigers uit de verschillende vrijetijdssectoren van de VGC (cultuur, jeugd en sport) , een vertegenwoordiger van de AD Onderwijs en Vorming, een vertegenwoordiger van de AD Welzijn, Gezondheid en Gezin en het Brussels Platform Armoede. De stuurgroep kan deskundigen en vertegenwoordigers uit de doelgroep uitnodigen om de uitvoering van de lokale afsprakennota te begeleiden.

De stuurgroep zal zo samen met intermediaren en vertegenwoordigers van de doelgroepen overleggen op welke manier er ingespeeld wordt op de nieuwe uitdagingen.

Richtinggevend daarbij is dat het recht op vrijetijdsparticipatie gegarandeerd moet worden omwille van de waarde van plezier en samenhang. Zich amuseren is ook een waardevolle menselijke bezigheid. Er is een vertrek vanuit competenties en kracht-denken, meer dan vanuit tekort.

De acties die vooropgesteld worden gaan uit van volgende principes :

Bereikbaarheid - betaalbaar

Beschikbaarheid – op maat en aanwezig

Bruikbaarheid - aansluiting bij leefwereld – praktische percepties

Begrijpbaar – heldere communicatie

Betrouwbaar – kwaliteit en duidelijkheid wat men kan verwachten, wat de afspraken zijn en hoe men zich daaraan houdt.

5. Acties

Actie 1 : Betaalbaarheid verbeteren voor het eigen en gesubsidieerd aanbod

- Inzet op Paspardoe, aantal activiteiten en aantal kaarten verhogen , gebruiksvriendelijkheid verbeteren
- Goede informatie over het aanbod en de prijszetting met de inzet van de eigen kanalen, Muntpunt en de lokketten van de GC
- Onderhandelen met aanbieders over een gepaste prijszetting voor mensen in armoede

- Samenwerken met het Fonds Vrijtijdsparticipatie en Vakantieparticipatie
- Ondersteunen van informatie op maat via o.m. de ondersteuning van een vrijetijdsloket voor mensen in armoede

Actie 2 : Flankerende maatregelen voor deelname aan het aanbod

- Ondersteunen van intermediaire verenigingen die toeleiding verzorgen voor mensen in armoede
- Inzet van de eigen operationele diensten voor terreinverkenning en nieuwe toeleidingstrajecten
- Ontwikkelen van duurzame trajecten voor deelname vertrekkend vanuit de vraag van de mensen in armoede
- Zelforganisatie van mensen in armoede ondersteunen

Actie 3 : Vorming en co-creatie stimuleren zowel van de doelgroep als vanuit de aanbieders

- Sociaal-cultureel sterker maken van mensen in armoede
- Participatie van mensen in armoede aan overlegstructuren aanmoedigen
- Kennis van leefwereld vergroten en drempels verkleinen
- Kennisdeling stimuleren tussen vrijetijdssectoren en mensen in armoede
- Kwaliteit van aanbod en trajecten verhogen
- Outreachend werken

Actie 4 : Rechtstreekse tussenkomsten voor het slechten van materiële drempels

- Aankoop van sportmateriaal en materialen voor deelname aan het aanbod.
- Aanstelling of/en ondersteunen van lesgevers en begeleiding voor praktijken vrijetijd (O.m. aanstellen van sportlesgevers in de VWAWN)
- Randvoorwaarden voor deelname bepalen en remediëren in de voorgestelde acties

6. Klachtenprocedure

Alle verplichte partners en elke betrokkene bij de "afsprakennota vrijetijdsparticipatie" kunnen een klacht indienen tegen opmaak of uitvoering van de afsprakennota bij het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen. De klacht moet worden ingediend uiterlijk twee maanden nadat de afsprakennota of verantwoordingsnota is ingediend en is maar behandelbaar als die wordt vergezeld van een advies van de lokale adviesraad, in casu de Adviesraad Cultuur van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het Agentschap bezorgt binnen zeven werkdagen een ontvangstmelding, zowel aan de indiener als aan het betrokken bestuur en de lokale adviesraad die over de klacht een advies heeft gegeven.

Deze klacht wordt ingediend met het oog op bemiddeling. Het Agentschap vraagt het standpunt van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en kan, op verzoek van een van de betrokken partijen, bemiddelen. Als het Agentschap de bemiddeling stopzet,

spreekt de minister zich binnen een termijn van zestig dagen uit over de klacht en het al dan niet toekennen of terugvorderen van subsidies.

De minister brengt zijn beslissing ter kennis van het betrokken College en de Cultuurraad en van de indiener van de klacht.

Brussel, 1 oktober 2015

Voor het college van de
Vlaamse Gemeenschapscommissie,

Voor het Brussels Platform Armoede

Pascal Smet
Collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd en sport

Bart Peeters
Coördinator